

FRANK BARTOS

— český právník —

Předtím svou advokátní kancelář do budovy dolejší banky, kde dříve byla kancelář pro Hastingsa, a kde krajším způsobem obstarával právní záležitosti.

J. F. SPIRK,
JEDNATEL
pozemkový,
pojišťující
a přeplavni.
WILBER, NEB.

Vzpomenete si někdy

na svého nebo příbuzného ve staré době, který vám své doby vypomohla dobrou radou, skutkem nebo penězi a nabízel se nyní v trudných poměrech, kde vám se dobře vede? Jestli ano, nezapomíňte, že zasilky peněz do Čech spolehlivě a levně vám obstará a prostředkem je **JAN F. ŠPIRK** notář a pozemkový jednatel, WILBER, NEB.

SEVEROVY LÉKY

SEVEROVA ŽALUDEČNÍ HOŘKÁ

zvyšuje tělesnou sílu, zmocňuje činy, zabraňuje malárii a léčí nezáživnost a všechny nesnáze žaludku. 50c. \$1.00.

SEVEROVY PRÁŠKY PROTI BOLESTEM HLAVY A NEURALGII

Jsou zcela čistým lékem proti bolesti hlavy, neuralgii a každé bolesti. 25c. poštou 27ct.

Severův SILITEL SRDCE

přemáhá všechny srdeční vady, upravuje oběh krve a sesílá celou soustavu. \$1.00.

Severův LAXOTON

nepříteř zácpy, ideální lék pro děti i dospělé. Spolehlivý, rychlý a účinný. 25 ct.

SEVEROV OLEJ SV. GOTHARDA

rychle lévá a léčí hostec, neuralgii, otoky, bolesti v kloubech, vřezaviny a voškeré záněty. Cena 50 ct.

SEVEROV LÉK PROTI Cholere a průjmu,

bezpečný lék proti křečím, kolice, letní nemoci a proti průjmu každého druhu. 25 a 50 ct.

SEVEROV LÉK proti reumatismu

vytlačí každý hostec, bolesti v svalcích a kostech a zbaňuje soustavu jedů. \$1.00.

Severův TÍŠITEL DĚTÍ

přináší pohodlí a občerstvující spánek dětem. Rozhodně neobsahuje omamujících látek. 25c.

SEVEROV SILITEL LEDVIN A JATER

upravuje a sílí ledviny i játra, přivádí pravidelné močení a vyléčí všechny nesnáze těchto orgánů. 75c a \$1.25.

Na skladě ve všech lékárnách a obchodech s léky. Zvláštní léky za \$3.00, pošlete-li popis nemoci.

W. F. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.

"Glück auf!"

Dolomická humoreska. Napnul J. A. Hospodský.

(Pokračování)

Krejčí domluvív lapal plynní ústý vzduch, neboť při vypravování svého záračného sna gestikuloval divoce v povětří dlouhými rukama a mluvil jako řečtačka o velkém pátku, aby své soudruhy přesvědčil o svém domnění.

A podařilo se mu to — aspoň zčásti.

Oba soudruzi jsouce vždy pověřiví pozastavili se nad tím a celá společnost krom Franty, jenž dýmal klidně ze své lůžky a hleděl si svých koby, zastavila se opět a znovu pohlížela k tajuplné hoře, která v šeru nočním se již téměř úplně ztrácela a pouze siluetu svého temene ještě choďcům ukazovala.

A hle, opět ono světlo — opět zatřepetá se v dáli několikráte a zase zvolna se ztrácí...

"Poslouchej, človče, ty bys mohl mít pravdu, ale řekni na svoje děravé a záplatované krejčovské svědomí, jestli to myslíš s tím svým snem 'opravdu'?" tázal se svec.

"A poslouchej, ty Máro, ty myslíš, že já svatého Prokopa a žena svatou Barboru budeme k tomu brát za svědky a brát jejich jména boží nadarmo? To může jen myslet člověk s takovým přistipkovaným rozumem, jako máš ty...!" odtrnul krejčí.

"Nu tak dobře," mnil svec.

A nyní se do toho vložil perník Zeman. Jal se vykládati široce, že sice sněmu nevěří, ale že to může být doboým znamením, leč ono tajemné světlo, jež pod Voříškem se objevuje, jest znamením mnohem lepším. On ztrávil několik roků v Příbrami mezi havíři a ti všicki shodují se v tom, že v místech, kde je uhlí, vytrysknou ze země plamenky jako bludičky a že by tedy nebyl proti tomu, aby se na Voříšku požalo "katal".

Dobře!

Mezi tím časem došlo se do města a jelikož všem našim hrdinům práhlo až hrůza, poslán Franta domů a společnost odebrala se k Maxovi. Krejčí hlavně proto, aby své Barboře přivezl

kuš tolo "kosteleckého sulce", na nějž se tato celý den těšila.

"U Maxu" bylo velmi veselo. Scházela se zde vybraná společnost, protože Maxa měl útulnou místnost, rozkošnou milou zahradku se stinnými stromy, kuzelník, pěkné besídky, výbornou kuchyň — bývala manželka jeho dlouhou dobu první kuchařkou v klášteře — a řízný ležák. Leč nade vše to byl Maxa sám tím nejlepším magnetem pro místnost svou. Člověk ten, jak se říká, bez taskárství nějakého se nepohnul a nevynechal žádnou příležitost, mohl-li jen vyvést nějakou hloupost.

Tak ku př. jednou — bylo to na Bartolomějské posvícení — přišel do hostince jeho potulný šumaf s houslemi, který zde v zahradě dal housle až šla husí kůže po zádech. Tu a tam hedl mu někdo do kloubku nějaký krejcar a piva dostal také dost, tak že konečně usnul na trávníku jako špalek. Když se probudil a přišel opět mezi hosty, tázal se ho Maxa, má-li řízen, jako by nevěděl, že řízení a muzikant po celý život od sebe se nerozloučí. Tázaný přisvědčil a Maxa poručil mu pít — stí plešat piva.

"Nu a když jste se nyní vy-pal a napil, tedy nám zahráje. Zde máte zlatku" a při tom položil před trnouchého muzikanta z brusu novou "kládu" a celá společnost divila se, kde se v Maxovi vzalo tolik štědrosti.

Chudák muzikant chopil rychle své skřipky a smyčec, přejel ním struny — I č hrůzo! ani jediného zvuku ubohé housle nevydaly a marně byly všechny pokusy, mohlého šumafa vydolat si tak svadně nán se usmávající zlatku.

Společnost propukla v homerický smích, který neutuchal, čím více muzikant se namáhal pobnout své housle k vydání nějakých zvuků, otfraje brzy smyčec o rákáv, brzy opět natahuje struny a opět obrací nástroj na vše strany a opět jezdí smyčcem po luhých strunách, které ozývají se jen tak, jako by tahal někdo ve vedlejší zahradě kocoura za ocas.

"Nu tak vidíte, mohl jste si vydolat zlatku, ale proč pak u všech řas s takými houslemi chodíte po posvíceních," mrzel se Maxa a